

Naturmangfold

Vurdering av naturmangfoldloven § 8-12

I forbindelse med reguleringsendringen av Stølepynten hytteområde har Asplan Viak utført en vurdering av prinsippene i naturmangfoldloven § 8-12, og svarer ut hva som er gjort for å ivareta lovkravene. Dokumentet er ment som en hjelp for kommunen, men erstatter likevel ikke kommunens plikt til å gjøre en selvstendig vurdering av prinsippene basert på en samlet vurdering av plangrunnlaget.

§8 Kunnskapsgrunnlaget (inkludert usikkerhet)

Offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal så langt det er rimelig bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for skade på naturmangfoldet.

Myndighetene skal videre legge vekt på kunnskap som er basert på generasjoners erfaringer gjennom bruk av og samspill med naturen, herunder slik samisk bruk, og som kan bidra til bærekraftig bruk og vern av naturmangfoldet.

Det er utført en naturtypekartlegging etter NIN av hele området i 2024, utført av Dokkadeltaet Nasjonale Våtmakssenter AS på oppdrag fra Miljødirektoratet. Kunnskapsgrunnlaget i denne saken består av tilgjengelige registreringer i Naturbase basert på denne kartleggingen. Det er ikke gjennomført egne feltregistreringer i forbindelse med planarbeidet.

Planforslaget er utarbeidet med utgangspunkt i kjent lokalisering av disse naturtypene, og utbyggingsområdene er trukket bort fra arealer med høyest verdi. Det foreligger likevel noe usikkerhet knyttet til artsmangfold innenfor naturtypene, da det ikke er gjennomført artskartlegging.

Kunnskapsgrunnlaget vurderes som tilstrekkelig for planens omfang, men med en viss usikkerhet knyttet til artsforekomster.

§9 Føre-var-prinsippet

Når det treffes en beslutning uten at det foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger den kan ha for naturmiljøet, skal det tas sikte på å unngå mulig vesentlig skade på naturmangfoldet. Foreligger en risiko for alvorlig eller irreversibel skade på naturmangfoldet, skal ikke mangel på kunnskap brukes som begrunnelse for å utsette eller unnlate å treffe forvaltningstiltak.

Gitt at kunnskapsgrunnlaget ikke inkluderer detaljerte artsregistreringer, er føre-var-prinsippet relevant. Det innebærer at det ikke bør gjøres inngrep der det fins risiko for å skade verdifull natur. I planutformingen er dette håndtert ved at utbyggingsområder i liten grad berører registrerte naturtyper, spesielt arealer registrert med lågurteikeskog er i større grad trukket ut sammenlignet med tidligere plan. Videre er inngrep i strandsonen redusert gjennom revisjoner og klagebehandling, og det er etablert hensynssoner og bestemmelser som begrenser terrenginngrep og sikrer bevaring av naturmiljø.

§ 10 Samlet belastning

En påvirkning av et økosystem skal vurderes ut fra den samlede belastning som økosystemet er eller vil bli utsatt for.

Planområdet inngår i et kystnært landskap med eksisterende bolig- og fritidsbebyggelse. Lågurteikeskog berøres kun i randsoner. Strandeng og strandsump påvirkes i svært begrenset grad, og tiltak i disse områdene er ytterligere redusert etter klagebehandling.

Sammenlignet med tidligere regulering innebærer planen en bedre tilpasning til terreng og naturverdier, og samlet belastning på naturtypene vurderes som redusert.

§ 11 Kostnader ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver

Tiltakshaveren skal dekke kostnadene ved å hindre eller begrense skade på naturmangfoldet som tiltaket volder, dersom dette ikke er urimelig ut fra tiltakets og skadens karakter.

Eventuelle avbøtende tiltak og nødvendige tilpasninger i anleggsfase vil bli ivaretatt gjennom videre detaljprosjektering og byggesaksbehandling. Prinsippet anses ivaretatt ved at tiltakshaver pålegges ansvar for å begrense miljøpåvirkning.

§ 12 Miljøforsvarlige teknikker

For å unngå eller begrense skader på naturmangfoldet skal det tas utgangspunkt i slike driftsmetoder og slik teknikk og lokalisering som, ut fra en samlet vurdering av tidligere, nåværende og fremtidig bruk av mangfoldet og økonomiske forhold, gir de beste samfunnsmessige resultater.

Planen legger til rette for en utbygging som skal gjennomføres med begrensede naturinngrep og god terrengtilpasning. Det er innført strenge krav til plassering av bebyggelse, begrensninger på planering og utfylling, og lagt inn hensynssoner for bevaring av naturmiljø. Dette medfører at selv om formålet for hytteutbygging tangerer avgrensningen til utvalgte naturtyper betyr ikke at det er lov å gjøre inngrep i ytterkanten av formålet. I praksis er det altså en større buffer mellom Lågurteikeskog og hytteutbyggingen enn det ser ut som av avgrensningen av hyttetomtene.

Samlet vurdering

Naturmangfoldloven §§ 8-12 er vurdert i tråd med lovens krav. Planforslaget bygger på tilgjengelig kunnskap, legger føre-var-prinsippet til grunn der kunnskapen er begrenset, og medfører kun mindre inngrep i registrerte naturtyper.

Etter en samlet vurdering anses hensynet til naturmangfold å være tilstrekkelig ivaretatt i reguleringsplanen. ,